

NØVN Í VIKUNI

Oddbjörg Elttør 60 ár

Í dag, hósdagin 16. september, fyllir Oddbjörg Elttør í Klaksvík 60 ár.

Oddbjörg hevur meg-in-partin av lívi sínum arbeitt sum skriv-stovu-kvinna, fyrst nøkur ár á skrivstovuni hjá J.F. Kjølbro og síðan 1983 á Politistøðini í Klaksvík. Hon hevur eisini arbeitt í handli í Klaksvík og á dómaraskrivstovuni í Havn.

Oddbjörg hevur eitt lætt sinni og er løtt at umgangast.

Hon er dóttir Emmu og Sam Jacobsen (í Búðunum) í Klaksvík.

Oddbjörg er gift við Eyðuni Elttør, fyrrverandi landstýrismanni í oljumálum, tey eiga

fýra synir, Stig, Elian, Eystein og Rúna.

Oddbjörg og Eyðun eiga 5 ommu- og abba-børn.

Føðingardagin er Oddbjörg burturstødd.

Henni verður ynskt hjartaliga tillukku við degnum og Harrans signing.

x

Birgir Andreassen fimmti

Í dag fyllir Birgir Andreassen, handilsmaður í Havn, fimmti ár. Birgir er best kendur sum Birgir í Idé-Møblum, tí hann hevur verið imyndin av møblasølu í høvuðstaðnum seinastu fjórðingsöldina.

Birgir Andreassen er ættadur av Oyrarbakka, hann er sonur Annu og Joan Petur Andreassen og er giftur Elsebeth, sum er ættað av Eiði. Birgir og Elsebeth eiga dótturnar Joan 23 og Beintu 14 .

Hóast Birgir hevur fingist við møblar í fjórðingsöld - byrjaði sum einans 24 ára gamal »risastóra« møblasølu, so var hann kortini longu tá ein drivin forrætningsmaður, um vit so kunnu siga. Tí valla fyltur 20 ár tók hann yvir matvøruhandilin hjá Kára Müller í Tórfinsgøtu í Havn.

Fyri ta tíð var hann í læru á amboðseildini hjá Thomas Dam í N. Fin-sensgøtu.

Tað var í 1979, at Birgir og Elsebeth leigaðu seg inn

í bygningin hjá P/F Jákup á Dul við Staravegin í Havn og byrjaðu eina eftir tá-tíðarmetum risastóra møblasølu.

Í 1982 bygdu tey stóran bygning við síðuna av, har ið Skemman er í dag. Hesin bygningur var 2,200 fermetrar til viddar. Í 1988 var so tann rættuliga risastóri bygningurin bygdur við Hoyviksvegin. Nógv vóru tey, ið allarhelst hildu, at Birgir spenti bogan í so høgt, men hann trúði upp á ætlanina - sum kanska kundi havt eydnast, um ikki búskaparkreppan skræddi beinini undan virksemi-num.

Í 1991 byrjaðu tey aftur í smáum í leigaum hølum hjá Jóhannes Berg - og frá fyrsta degi gekk væl hjá teimum. Arið eftir lótu tey upp storri handil í bygninginum hjá Havnar Timbur-handli, har tey vóru til 2000, tá flutt varð í nýggja, stásiliga bygningin, sum er góðar 4.000 fermetrar til viddar.

Umframt handilsvirk-

Birgir Andreassen og konan Elsebeth. Aftan fyri tey sæst ein annar oyrarbakkamaður, Edmund Joensen, løgtingsformaður, sum fyllir 60 komandi sunnudag

semið, so hevur Birgir Andreassen saman við øðrum skipað fyri nógvum túrum til Rumenia við

neyðhjálp. Føðingardagin er Birgir staddur uttanlands.

7. flokkur á Adventistaskúlanum vitjaði á Sosialinum

Katrin Johansen, lærari, saman við 7. flokki á Adventistaskúlanum. Næmingarnir eru: Halla Andreassen, Rúna Berg, Katrina Christiansen, Sólja Christiansen, Monika Djurholm, Trúgví í Geil, Anna E. Hammer, Rasmus Holm, Heðin B. Johansen, Áki Lützen, Harry K.Matras, Kristin R. Mouritsen, Edwin Niclasen og Thomas J. Thomsen

Mánadagin 6. september vitjaði 7. flokkur í Adven-tistaskúlanum á Sosialinum á Argjum. Vitjanin var gjord í samband at tey í

fakinum kunning eisini hava um fjølmiðlar.

Tey fingtu at vita um, hvussu eitt blað verður til, og sóu hvussu starvsfólkini

á miðlahúsinum arbeiddu.

Síðan vitjaðu tey á Prent-miðstöðini, har blaðið varð prentað, og børnini fingtu hvør sín Sosial við heim.

Lærari í kunning er Katrin Johansen.

NØVN Í VIKUNI

Telefon 341800 - Fax 341801 - Fartelefon 216135
e-mail: maggi@socialurin.fo

Á hesum síðum bera vit tíðindi um merkisdagar, so sum rundar føðingardagar, brúdleyps dagar, starvssetanir o.t.

Festdagar á Toftum

Tað var ikki sørt, at tey yngdust, meðan tey stóðu har og sungu. Mundu tey ikki minnst á gamlar dagar? Tað var júst Sá ljudar nu, sum tey plagdu at syngja á dekkinum á mjólkar-bátinum, tá tey lögdu frá landi í Havn og søgdu manna-múgv-uni á bryggjuni farvæl

Michael Jóhan Heinesen stjørnaði kirkjukórinum á Toftum seinasta á leygardag

Tann 11.september 2004 vóru 100 ár liðin, síðani tónaskaldið Hans Jákup Højgaard var borin í heim á Toftum. Í hesum sambandi skipaði ein bólkur settur av Nes kommunu fyri fyra tiltøkum. Tað fyrsta var ein konsert í Friðrikskirkjuni tann 15. august, har Havn-arkórið og kirkjukórið hjá Friðrikskirkjuni sungu lög hjá Højgaard. Tann 28. august var hugnakvöld á Svangaskarði, har Jógvan Ingvard Olsen hugleiddi um, hvussu tað var at syngja í kóri hjá Hans Jákupi. Eisini las hann brot úr yrking, ið hann hevði yrkt til tónaskaldið á 80 ára degnum. Abbasonur tóna-skaldið, Bent Jákup Hansen, hevði eina persónliga og hugtakandi lýsing av abba sínum. Til tiltakið var eitt hefti prentað við sang-um, sum Hans Jákup hevði gjørt lög til ella útsett, og dágliga bleiv sungið. Tann 4. september opnaði ein framsýning í kirkjukjallar-anum, har lívið hjá Hans Jákupi verður lýst við myndum og lutum. Har eru eisini fleiri frumrit til nótar at síggja. Her helt Ólavur Hátún ein framúr góðan og livandi fyrirestur um mann-in og tónaskaldið. Og tann 11. september, sjálvan føðingardagin, var so kons-ert í Friðrikskirkjuni við trimum kórum.

Til øll tiltøkini var full-sett av fólki, og aftan á fingtu øll drekkamunn og okkurt gott afturvið. Hetta eiga Nes kommuna og fyri-reikingarnevndin stóra tøkk uppiborna fyri, tí hetta skapti ein hugna og fe-lagsskap, har fólk góvu sær stundir at prátta og minnst.

Sjálvt um onki kór var á Toftum, tá eg vaks upp, so livdu sangurin og sang-gleðin við sitt friska liv. Tá vit í skúlanum høvdu sung-ið barnarímur hjá Hans Andriasi, kundi eg halda fram at syngja heima, tí mamma dugdi allar uttanat, hon hevði jú sungið hjá Hans Jákup lærara. Til jóla-festir og aðrar samkomur,

Kórleiðarin Michael Jóhan Heinesen saman við abbabørnum hjá Hans Jákupi Højgaard, systkjunum Bent Jákup Hansen (v.m.) og Krista Otthamar

har nógv fólk var samlað, bleiv altíð trivið í at syngja fleiriræddað. Onkur byrjaði, so tóku hini undir. Ongir nótar og ongin gav tónan, tað var bara har. Tey høvdu jú lært røddirnar við at syngja tær, umaftur og umaftur, har Hans Jákup sang fyri, og so sungu tey, til tey dugdu bæði rødd og orð uttanat.

Tað var við ikki sørt av spenningi, at eg leitaði mær til konsertina sjálfvan føðingardagin. Nú skuldi eg aftur uppliva at hoyra hesi nú eldru fólkinu syngja sangir, sum tey høvdu sungið í brotum, tá eg var barn.

Og tað gjordist ein sonn hátíðarløta í Friðriks-kirkjuni, har sanggleðin var í háseti.

Fyrri partur av konsertini byrjaði við einum saman-settum kóri av gomlum sangarum og kirkjukórin-

um. Tey sungu tvey lög. So kom kirkjukórið við trim-um lögum. Hetta vóru øll væl kend og nógv sungin lög. Síðani kom eitt nýtt gentukór frá Tofta skúla. Tær sungu Skvatlar mutlar, Mitt síðsta tjaldur og Eg eigi mær ein lítlan vin. Utan hjálp frá mikrofonum og forsterkarum megnaðu tær við vælklingandi rødd-um at fylla rúmið. Tað er heilt vist, at her er tilfar at arbeiða víðari við. Jú, tá máttu vit klappa, hóast avtalað var ikki at klappa, fyrr enn øll konsertin var liðug!

Kirkjukórið byrjaði seinna part við trimum rættiliga ókendum lögum, sum væl hava uppiborið at bliva meiri kend. Tórður Mikkelsen, ið hevði hug-leiðingar ímillum sangir-nar, helt, at vit kundu sungið Krossmerkið eftir Steingrím Niclasen á ólav-

søku. Tað haldi eg vera eitt gott hugskot, ið vónandi kemur víðari.

Alt varð sungið væl, og eingin sangur átti at verið nevndur fram um annan, men teir báðir síðstu, ið tað samansetta kórið sang, vóru nakað fyrri seg. Blanke dønninger og Sá ljudar nu eru helst ongantið sungnir á konsert síðani stórheits-tíðina hjá Toftakórinum. Teir blivu sungnir so frítt og hjartaliga, og eingin av teimum eldru kveitti í blað. Har var alt frá hjartanum. Tað var ikki sort, at tey yngdust, meðan tey stóðu har og sungu. Mundu tey ikki minnst á gamlar dagar? Tað var júst Sá ljudar nu, sum tey plagdu at syngja á dekkinum á mjólkarbátinum, tá tey lögdu frá landi í Havn og søgdu mannamúgvuni á bryggjuni farvæl.

Og at okkum áhoyrarum dámdí henda sangin væl, hoyrdist á teimum rungandi lógvabrestunum. Tey máttu syngja hann einaferð aftur-at.

Samanumtikin ein ógvu-liga góð konsert, har gleði og kraft vóru í háseti. Ein virðilig heilsan til føð-ingardagsbarnið. Og fyri tað eigur ikki minst Michael Jóhan Heinesen eina stóra tøkk uppiborna. At hann við so stuttum skotbráð megnaði at fáa eina so framúr góða konsert í lag, sigur okkum, at her er ein, ið megnar at lyfta arvin eftir Hans Jákup Højgaard. Vónandi heldur hann fram í góðum treysti.

Marita

Rætting

Í grein í blaðnum 14. september á síðu 13, komu tað av misgávm at standa, at Svenning av Lofti var virkin í felagnum Javna, har hann eisini hevði verið formaður, hetta er sjálvsagt ikki rætt. Svenning er virkin og hevur verið formaður í felagnum Sinnis-bata. Vit biðja orsaka mistakið.

Sosialurin

Dagurin

16. september. Eufemia, deyð umleið ár 300. Kvinnuligur pínsluváttur, tikin av døgum undir Diocletianus keisara. Femja er konufólkanavn, sum hevur verið brúkt í Føroyum og eisini kemur fyri í nýggari tíð.

Griksk navn sum merkir *gott umdømi*.

Tøkk

Hjartaliga takka vit øllum tykkum, sum sýndu samkenslu og hjálptu, tá okkara kæri

Øssur Bech
Porkeri

doyði og varð jarðaður.

Eisini ein tøkk til Suðuroyar Sjúkrahús.

Familjunnar vegna

Elma, Ester, Sonny og David við børnum